

مقدمه:

و یا عامل مردانه انتخاب شدند. به علاوه تعدادی از افراد گروه کنترل از بین زنان مراجعه کننده به درمانگاه برای معاینات معمول پزشکی برگزیده شدند. در کل این گروه شامل دو دسته بودند: افرادی که بر مبنای تشخیص کارдан فنی سونوگرافی مبتلا به PCO بودند (۹۰ نفر) و افرادی که قادر تخدانهای مشخصه PCO بودند (۲۹ نفر). سونوگرافی شکمی با استفاده از دستگاه Diasonics Spectra و به وسیله Transvaginal با قدرت $MHz\frac{3}{5}$ انجام گردید. برای بیشتر افراد در صورت عدم یافتن تخدانها با سونوگرافی شکمی، با استفاده از Transvaginal با قدرت $MHz\frac{7}{5}$ سونوگرافی واژینال نیز به عمل آمد. تخدانها در دو مقطع عرضی و طولی اسکن شده و حجم آنها با استفاده از فرمول محاسبه حجم بیضی محاسبه گردید. ضوابط مورد استفاده در این مطالعه برای تشخیص PCO همان ضوابط Adams و همکاران بود (۴) که مهمترین این ضوابط وجود ۱۰ فولیکول کوچک محیطی است. کارдан فنی سونوگرافی از نتایج معاینات کلینیکی بیماران و یا نتایج تستهای بیوشیمیایی آنها بی اطلاع بود. تستهای بیوشیمیایی در طول فاز فولیکولی (در روزهای ۱ تا ۷ خونریزی ماهیانه) برای کلیه بیماران به جزء افراد آمنوریک انجام شد. جهت انجام آزمایشات هورمونی انجام شده شامل موارد زیر بود: هورمون LH، دی هیدروپاپی آندروسترون سولفات (DHEAS)^۱، گلوبولین متصل شونده به هورمونهای جنسی (SHBG)^۲، تستوسترون، ۱۷-آلfa هیدروکسی پروژسترون و انسولین ناشتا. تستوسترون با استفاده از روش RIA^۳ و کیت محصول شرکت Equate Binax, USA آنجام شد. خطای آزمایشگاهی (CV)^۴ در هر بار آزمایش حدود ۶/۴٪ بود. FSH, LH با استفاده از روش ایمینورادیومتریک (IRM)^۵

3- Dehydroepiandrosterone Sulfate

4- Sex Hormone Binding Globulin

5- Radioimmunoassay

6- Coefficient of Variation

7- Immunoradiometric

هیرسوتیسم ایدیوپاتیک (IH)^۶ با علائمی نظیر پرمومی همراه با پریودهای منظم تعریف شده است (۱). میزان آندروژن سرم در این بیماران بالا است (۲-۳). Adams و همکارانش دریافتند که ۹۰٪ از زنان مبتلا به IH، در سونوگرافی دارای تخدانهای پلی کیستیک می باشند (۴). Kirschner این نتایج کاملاً منطبق با یافته های قبلی می باشد (۵). زنان مبتلا به IH دارای افزایش فعالیت آنزیم ۵-آلfa ردوکتاز می باشند، هر چند ۹۰٪ موارد هیرسوتیسم با علائم هیپرآندروژنیسم همراه می باشد، ولی زنان مبتلا به IH دارای سطح آندروژن سرمی پائینی می باشند. همین امر می تواند توجیه کننده عدم وجود اختلال در تخمک گذاری این افراد باشد. از طرفی با وجود آنکه در بسیاری از این زنان بررسی های سونوگرافی شواهد وجود تخدانهای پر از کیست را نشان می دهد، در این گونه موارد بدون حضور علائم عدم تخمک گذاری نظیر اختلال در سیکل قاعدگی نباید تشخیص PCOS داده شود. هدف از این مطالعه بررسی شیوع PCO در تعدادی از زنان استرالیایی است که مبتلا به IH می باشند. به این ترتیب می توان نشان داد که آیا IH اهمیت جدگانه ای از PCOS دارد یا خیر.

مواد و روشها

جهت انجام سونوگرافی از تخدانها تعداد ۱۷۳ نفر از زنان مبتلا به هیرسوتیسم شدید به بخش سونوگرافی بیمارستان رویال زنان شهر سیدنی در کشور استرالیا ارجاع داده شدند. سن این افراد بین ۱۲-۴۰ سال بود. تمامی بیماران دارای سطح هورمون پرولاکتین افزایش یافته، بیماری تیروئید و یا FSH (میزان هورمون تحريك کننده فولیکول)^۷ آنها بیش از ۲۰ mIU/ml از مطالعه حذف گردیدند. گروه کنترل از بیماران نابارور با عامل لوله ای

1- Idiopathic Hirsutism

2- Follicle Stimulating Hormone

جدول ۱- خصوصیات زنان مبتلا به پرمومی در گروههای مورد مطالعه

چاقی	دارای PCO	تعداد	متغیر گروه
(٪/۶۲) ۵۹	(٪/۸۶) ۸۵	(٪/۵۶) ۹۶	با پریود منظم
(٪/۶۱) ۲۷	(٪/۹۷) ۴۳	(٪/۲۵) ۴۴	اولیکومنوریک
(٪/۵۸) ۱۹	(٪/۹۴) ۳۱	(٪/۱۹) ۲۲	آمنوریک
(٪/۶۱) ۱۰۰	(٪/۹۲) ۱۰۹ *	(٪/۱۰۰) ۱۷۳	جمع

* توضیح: ۴ بیمار مبتلا به هیپرپلازی مادرزادی آدرنال بودند (۳ نفر در گروه دوم و ۱ نفر در گروه سوم)

: به معنای داشتن تخدانهای پلی کیستیک می باشد

حدود مرجع با محاسبه دو برابر انحراف معیار در اطراف میانگین داده های خام، تعیین شد. در مورد LH ابتدا داده ها را تبدیل به لگاریتم آنها کرد و سپس حدود مرجع، همانند بالا محاسبه گردید. میزان تستوسترون بیش از $nmol/Lit$ ۲/۲ ، هورمون LH بیش از IU/Lit ۹ IU/Lit

کیت (MALA Clone, Serano USA) اندازه گیری و خطای آزمایشگاهی در هر تست به ترتیب $4/3$ ٪/۶/۲ بود. اندازه گیری DHEAs به روش RIA (کیت شرکت دارویی Diagnostic System, Laboratory Inc, Texas آزمایشگاهی حدود ۹/۷٪ انجام گرفت. اندرسون آندرودژن

جدول ۲- مقایسه بین گروه نرمال و بیماران مبتلا به هیرسوتیسم (پرمو) با یا بدون پریود منظم

گروه آمنوره	گروه اولیکومنوره	گروه ۱	کنترل ۲	کنترل ۱	گروه
تعداد			دارای PCO بدون علامت	با اسکن نرمال	متغیر
۲۳	۴۴	۹۶	۹۰	۲۹	
۲۶/۵۰ (٪/۴۴)	۲۷/۰۰ (۵/۲۱)	۲۶/۸۰ (٪/۷۲)	-	-	سن
۲۸/۸۰ (٪/۵۰)*	۲۸/۳۰ (٪/۵۴)*	۲۴/۵۰ (٪/۱۹)*	۲۲/۶۱ (٪/۲۸)*	۲۲/۹۸ (٪/۵۰)*	(kg/m ²) BMI
۹/۱۴ (٪/۹۸)*	۸/۷۱ (٪/۸۱)*	۵/۰ (٪/۹۱)*	۴/۵۸ (٪/۶۰)*	۳/۵۴ (٪/۱۰)*	(IU/Lit) LH
۵/۱۶ (٪/۷۱)	۵/۱۰ (٪/۱۲)	۵/۷۲ (٪/۱۲)	۵/۹۵ (٪/۵۰)	۷/۵۰ (٪/۰۵)	(IU/Lit) FSH
۲/۹۲ (٪/۱۰)*	۲/۳۴ (٪/۵۸)*	۲/۰۷ (٪/۹۹)*	۱/۶۰ (٪/۹۵)*	۱/۲۰ (٪/۵۱)*	(nmol/Lit) T
۷/۶۴ (٪/۷۲)*	۷/۳۴ (٪/۳۵)*	۷/۸۳ (٪/۵۰)*	۵/۹۱ (٪/۶۶)*	۵/۲۵ (٪/۶۰)*	(μmol/Lit) DHEAs
۲۲/۱۳ (٪/۷۷)*	۲۶/۳۲ (٪/۷۸)*	۳۹/۶۱ (٪/۸۴)*	۴۷/۸۶ (٪/۶۰)*	۵۱/۲۹ (٪/۴۵)*	(nmol/Lit) SHBG
۱۰/۰۳ (٪/۱۸)*	۹/۶۰ (٪/۳۰)*	۵/۹۵ (٪/۳۵)*	۴/۴۵ (٪/۵۹)*	۱/۶۷ (٪/۷۰)*	FAI

* برای مقایسه هر دو گروه کنترل با سایر گروهها از تست ANOVA استفاده گردید

: به معنای داشتن تخدانهای پلی کیستیک می باشد

$nmol/Lit$ بیش از DHEAs ۱۰ $μmol/Lit$ کمتر از SHBG ۳۲ و FAI بیش از ۴/۵، غیر طبیعی در نظر گرفته شد. با تمامی افراد مصاحبه و سابقه فامیلی و تاریخچه قاعده‌گی آنها یادداشت گردید. سپس افراد معاینه و از نظر پرمومی درجه بندی گردیدند (با استفاده از سیستم درجه بندی Ferriman and Gallwey (۶) و تنها افرادی

آزاد (FAI)^۱ با استفاده از فرمول $FAI = T * 100 / SHBG$ محاسبه گردید. هر تست بیوشیمیابی با نتایج حاصل از ۲۹ نفر با تخدانهای طبیعی (در سونوگرافی) و پریودهای منظم (با سیکل ۲۶-۳۴ روز) به عنوان گروه کنترل با مقادیر نرمال یا حد مرتع^۲ تعیین گردید. این

1- Free Androgen Index

2- Reference range

جدول ۳- شدت هیرسوتیسم در گروههای سه کانه

گروه	مقیاس درجه‌بندی	خفیف (۶-۹)	متوسط (۱۰-۱۴)	شدید (>۱۵)
هیرسوتیسم		۴۶ (%۴۸)	۲۲ (%۳۳)	۱۶ (%۱۷)
اولیگومنوره		۲۵ (%۵۷)	۹ (%۲۰)	۸ (%۱۸)
آمنوره		۱۶ (%۴۸)	۸ (%۲۴)	۷ (%۲۱)

که درجه بیش از ۶ داشتند در مطالعه گنجانیده شدند.

نتایج

برای مقایسه نتایج افراد به ۳ گروه تقسیم شدند. گروه اول مبتلا به هیرسوتیسم ایدیوپاتیک (۹۶ نفر)، شامل افرادی با هیرسوتیسم شدید (درجه بیش از ۶) و دارای سیکلهای قاعده‌گی بیش از ۸ بار در سال، گروه دوم شامل افرادی مبتلا به هیرسوتیسم شدید و اولیگومنوره

قد، وزن و نمایه تون بدن (BMI^1) (با واحد kg/m^2) افراد اندازه گیری شد. اولیگومنوره با داشتن تعداد پریودهای کمتر از ۸ بار در سال و آمنوره با داشتن، ۰ تا ۳ پریود در سال تعریف گردید. افراد دارای BMI بیش از ۲۵ kg/m^2 بودند، چاق در نظر گرفته شدند. نتایج با استفاده از میانگین و انحراف معیار (SD^2) محاسبه شده

جدول ۴- توانایی شش ترکیب مختلف تستهای بیوشیمیایی برای تشخیص PCO در مقایسه با سونوگرافی، در خانمهای هیرسوتیسم

تست	گروه	هیرسوتیسم ایدیوپاتیک	اولیگومنوره	آمنوره
FAI یا T.LH		۴۷ (%۵۰)	۲۸ (%۸۸)	۳۰ (%۹۷)
SHBG یا T.LH		۵۸ (%۶۸)	۲۷ (%۸۶)	۳۱ (%۱۰۰)
DHEAs یا T.LH		۵۱ (%۶۰)	۲۰ (%۷۰)	۲۷ (%۸۷)
DHEAs یا SHBG.T.LH		۶۴ (%۷۰)	۲۷ (%۸۶)	۳۱ (%۱۰۰)
FAI یا DHEAs.T.LH		۶۴ (%۷۰)	۲۹ (%۹۱)	۲۹ (%۹۴)
FAI یا DHEAs.SHBG.T.LH		۶۵ (%۷۶)	۲۹ (%۹۱)	۳۱ (%۱۰۰)

با سیکلهای کمتر از ۸ بار در سال (۴ نفر) و گروه سوم شامل زنانی با هیرسوتیسم شدید و آمنوره دارای ۰ تا ۲ سیکل در سال (۳۳ نفر) بود. برای مقایسه نتایج از دو گروه کنترل استفاده شد: گروه اول، تعداد ۲۹ نفر از زنان دارای سیکلهای منظم، بدون پرمومی و تخدمانهای نرمال (در سونوگرافی) بوده و گروه دیگر شامل ۹۰ زن با سیکلهای منظم، بدون پرمومی و PCO در سونوگرافی بودند، در مجموع گروه اول ۵۵٪ از بیماران را شامل شده و گروههای ۲ و ۳ به ترتیب ۲۵٪ و ۱۹٪ از کل

است. نتایج حاصل از گروهها با استفاده از تست ANOVA مقایسه گردید. در صورت عدم پیروی داده‌ها از محتنی نرمال و انحراف آنها به سمت چپ یا راست، ابتدا با استفاده از لگاریتم و یا محدود دادها آنها را، تصحیح کرده و سپس مقایسه آنها با سایر گروهها انجام گرفت.

1- Body Mass Index

2- Standard Deviation

شیوع PCO در افراد مبتلا به هیرسوتیسم ایدیوپاتیک ۸۶٪ می‌باشد. این نتیجه حاکی از آن است که احتمالاً استقاده از عبارت ^۳هیرسوتیسم ایدیوپاتیک^۴ صحیح نمی‌باشد. یعنی افرادی که تحت نام فوق دسته‌بندی می‌شوند، در واقع همان مبتلایان به سندروم تخدمان پلی‌کیستیک هستند. مطالعه حاضر نشان داد که قابل PCO اعتمادترین تست‌های بیوشیمیایی جهت تشخیص DHEAs, LH, T, FAI و DHEAs شامل: در بیماران مبتلا به هیرسوتیسم شامل:

افراد بودند (جدول ۱). در ۶۱٪ بیماران مبتلا به هیرسوتیسم شدید افراد چاق بودند. شواهد سونوگرافی مبنی بر وجود PCO در ۸۶٪ از زنان IH، ۹۷٪ از زنان اولیگومنوریک و ۹۴٪ از بیماران آمنوریک دیده شد. جدول ۲ مقادیر تست‌های بیوشیمیایی هر سه گروه را خلاصه نموده است. مقایسه این گروهها با گروههای کنترل نشان می‌دهد که گروههای کنترل از مقادیر LH، T و FAI کمتری به نسبت سایر گروهها برخوردار

جدول ۵- مقایسه توانایی پارامتر بیوشیمیایی در تشخیص PCO در مقایسه با سونوگرافی

آمنوره n = ۳۳	اولیگومنوره n = ۴۴	هیرسوتیسم ایدیوپاتیک n = ۹۶	کنترل n = ۲۹	گروه متغیر
۱۴ (٪۴۵)	۱۸ (٪۴۲)	۱۶ (٪۱۹)	.	۹ IU/Lit LH
۲۲ (٪۷۱)	۲۲ (٪۵۳)	۳۳ (٪۳۹)	.	۲/۲ nmol/Lit > T
۲۸ (٪۹۰)	۳۵ (٪۸۱)	۵۴ (٪۶۲)	۲ (٪۱۰)	۴/۵ > FAI
۲۱ (٪۶۸)	۲۷ (٪۴۴)	۳۴ (٪۴۰)	۲ (٪۱۰)	۴۲ nmol/Lit > SHBG
۹ (٪۲۹)	۹ (٪۲۱)	۲۶ (٪۳۱)	۱ (٪۱۰)	۱۰ μ mol/Lit > DHEAs

FAI و SHBG می‌باشد. خونگیری از بیماران باید در اوایل فاز فولیکولی انجام گیرد چرا که نمونه‌گیری در سایر مواقع (مثلاً در اواسط سیکل یا اواخر فاز فولیکولی) می‌تواند منجر به خطا و جواب کاذب مثبت تست گردد. علاوه بر این قبل از تخمک گذاری، میزان LH کاملاً افزایش می‌یابد و از طرفی تقریباً حدود ۲۷٪ از زنانی که تخدمان طبیعی دارند، دارای میزان بالای تستوسترون سرم هستند (۷). نمونه گیری در فاز لوئال نیز بی‌ارزش است، زیرا میزان گندوتروپینها در این هنگام بسیار ناچیز است (۸). چاقی در هر سه گروه افراد مبتلا به هیرسوتیسم شایع بود (جدول ۱). با کاهش میزان SHBG و در نتیجه افزایش میزان تستوسترون آزاد، اغلب با احیاء سیکلهای تخمک گذاری همراه است (۹)، لذا کنترل وزن در زنان مبتلا به سیکلهای نامنظم و PCO حائز اهمیت است (۱۰). اگر چه تصاویر سونوگرافی تشخیص دقیق PCO را ممکن می‌سازد، ولی

هستند. میزان SHBG در گروههای نرمال به طور معنی‌داری بیشتر از سایر گروهها بود ($P < 0.01$). جدول ۳ نشانگر درجه هیرسوتیسم در ۳ حالت خفیف (۶-۹)، متوسط (۱۰-۱۴) و شدید (۱۵ و بیشتر) در هر سه گروه بیماران است. مقایسه این گروهها هیچ تفاوت معنی‌داری را از نظر شدت هیرسوتیسم نشان نداد. توانایی تست‌های هورمونی در تشخیص PCO در جداول ۴ و ۵ نشان داده شده است. مقایسه داده‌ها نشان می‌دهد که در صورت وجود بیماری PCO احتمال مثبت بودن حداقل یک تست (شامل تست‌های LH, SHBG, DHEAs یا FAI) حساسیت^۱ ۸۹٪ وجود داشته و احتمال منفی بودن حداقل یک تست در صورت عدم وجود بیماری^۲ نیز، ۹۰٪ می‌باشد.

بحث

1- Sensitivity

2- Specificity

ایدیوپاتیک، تخدمانهای پلیکیستیک دارند. بیماران چاقی که مبتلا به هیرسوتیسم و PCO هستند باید به کاهش وزن تشویق شوند.

تشکر و قدردانی

از آقای دان گرت جهت راهنمایی در زمینه آزمایشات هورمونی، از آقای توان جهت آنالیز آماری و از آقای آلس جهت همکاری کتابخانه‌ای تشکر و قدردانی می‌شود.

این روش همیشه در دسترس نیست و از طرفی قادر به تشخیص افتراقی هیپرپلازی مادزادی غده آдрنال ^۱(CAH) نمی‌باشد. لذا اندازه گیری ۱۷-آلfa هیدروکسی پروژسترون، روش قابل اعتمادی برای این افتراق است (۸). خوبی که در اوایل فاز فولیکولی جهت انجام آزمایشات گرفته می‌شود از نظر کلینیکی برای تشخیص PCO بسیار مفید است. مطالعه حاضر پیشنهاد می‌نماید که تست‌های SHBG, LH, DHEAs قابل اعتمادترین تست‌هایی هستند که می‌توانند ابتلا به PCO را در زنان مبتلا به هیرسوتیسم نشان دهند. در صورت وجود مقادیر بالای تستوسترون، LH,DHEAs و یا مقدار کم SHBG باید به وجود PCO شک نمود. در نتیجه، این مطالعه تأیید می‌کند که اکثر زنان مبتلا به هیرسوتیسم

References

- 1- Jacobs H.S. Polycystic ovaries and polycystic ovary syndrome. Gyn Endocrinol. 1987; 1: 113-31.
- 2- Rosenfeld R.L. Plasma free androgen patterns in hirsute women and their diagnostic implicans. Am J Med. 1979; 66: 417-21.
- 3- Meikle A.W., Stringham J.D., Wilson D.E., et al. Plasma 5-alpha reduced androgens in men and hirsute women, role of adrenal and gonads. J Clin Endocrinol Metab. 1979; 48: 969-75.
- 4- Adams J., Polson D.W., Franks S. Prevalence of polycystic ovaries in women with idiopathic hirsutism. Br Med J Clin Res Ed. 1986; 293: 355-9.
- 5- Kirschner M.A., Zuker I.R., Jespersen D. Idiopathic hirsutism and ovarian abnormality. N Engl J Med. 1976; 294: 637-40

- 6- Ferriman D., Gallwey J.D. Clinical assessment of body hair growth in women. J Clin Endocrinol Metab. 1961; 21: 1990-7.
- 7- Clarke I.J., Cummins J.T. Pulsatility of reproductive hormones: physiology basis and clinical implications. Clin Endocrinol Metab. 1987; 1: 1-22.
- 8- Eden J.A. The polycystic ovary syndrom Aust NZ J Obs Gyn. 1989; 29: 403-16.9- Pasquali R., Anrenucci D., Casimirri D., et al. Clinical and hormonal characteristics of obese amenorrheic women before and after weight loss. J Clin Endocrinol Metab. 1989; 68: 173.
- 10- Eden J.A. Hirsutism in: studd J ed: progress in obstetrics and gynecology Edinburg, London, Melbourne, New York and Tokyo. Charchill livingstone 1991; 319- 39.

1- Congenital Adrenal Hyperplasia

